

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

(piektā palāta)

2005. gada 31. maijā *

Lieta T-272/02

Comune di Napoli (Itālija), ko pārstāv M. Merola [*M. Merola*], K. Tezauro [*C. Tesauuro*], Dž. Tarallo [*G. Tarallo*] un E. Barone [*E. Barone*], *avocats*,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv L. Flinns [*L. Flynn*] un A. Aresu [*A. Aresu*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — itāļu.

par prasību atcelt Komisijas lēmumu, kas izriet no vēstules, kura nosūtīta Itālijas Ekonomikas un finanšu ministrijai 2002. gada 11. jūnijā par finanšu atbalsta (atbalsts Nr. 850503066), kas piešķirts saskaņā ar Eiropas Reģionālo attīstības fondu (ERAF), slēgšanu un netiešu noraidījumu pieteikumam par cita finanšu atbalsta (atbalsts Nr. 850503067), kas piešķirts saskaņā ar ERAF, aprēķina labojumiem.

EIROPAS KOPIENUPIRMĀS INSTANCES TIESA
(piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja P. Linda [*P. Lindh*], tiesneši R. Garsija-Valdekasass [*R. García-Valdecasas*] un Dž. D. Kuks [*J. D. Cooke*],

sekretārs H. Palasio Gonsales [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 6. jūlijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas rašanās fakti

- 1 1981. gada 24. jūlijā prasītāja apstiprināja sabiedrības *Metropolitana di Napoli SpA* iesniegto metro līnijas (1. līnija) celtniecības projektu, kas savieno [metro] stacijas

Garibaldi un *Colli Aminei*. Šī līnija tostarp ietver posmu no stacijas *Dante* līdz stacijai *Vanvitelli* un tajā atrodas šādas stacijas: *Dante*, *Museo*, *Materdei*, *Salvator Rosa*, *Cilea* un *Vanvitelli*.

- 2 Ar 1988. gada 16. februāra Itālijas Republikai nosūtīto Lēmumu C (88) 0166/038 (turpmāk tekstā — “1988. gada 16. februāra lēmums”) Komisija, piemērojot 20. panta 2. punktu un 22. panta 4. punktu Padomes 1984. gada 19. jūnija regulā (EEK) Nr. 1787/84 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu (OV L 169, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1985. gada 20. decembra regulu (EEK) Nr. 3641/85 (OV L 350, 40. lpp.), piešķīra Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) atbalstu šī projekta vienas daļas, proti — posma *Museo-Cilea* un stacijas *Materdei* celtniecībai (turpmāk tekstā — “projekts Nr. 850503067”). Šis atbalsts atbilda 50 % no valsts izdevumiem attiecībā uz projektu Nr. 850503067 [kas noteikti 156 963 000 000 Itālijas liru (ITL) apmērā, tātad — [atbalsta] maksimālajai summai ITL 78 481 500 000 apmērā (turpmāk tekstā — “atbalsts Nr. 850503067”)]. Šī projekta kopējās investīcijas tika novērtētas ITL 156 963 000 000 apmērā.

- 3 Ar 1989. gada 21. decembra Itālijas Republikai nosūtīto Lēmumu C (89) 2178/021 (turpmāk tekstā — “1989. gada 21. decembra lēmums”) Komisija, piemērojot tos pašus Regulas Nr. 1787/84 noteikumus, piešķīra otru ERAF atbalstu 1. līnijas celtniecības projekta otrās daļas, proti — posma *Dante-Museo* un metro staciju *Museo* un *Dante* celtniecībai (turpmāk tekstā — “projekts Nr. 850503066”). Šis atbalsts atbilda 35,22 % no valsts izdevumiem attiecībā uz projektu Nr. 850503066 (kas noteikti ITL 227 153 000 000 [apmērā]), tātad — [atbalsta] maksimālajai summai ITL 80 000 000 000 apmērā (turpmāk tekstā — “atbalsts Nr. 850503066”). Šī projekta kopējās investīciju izmaksas tika novērtētas ITL 227 153 000 000 apmērā.

- 4 ERAF atbalstu (atbalsts Nr. 850503068) piešķīra arī posma *Cilea-Vanvitelli* un metro staciju *Salvator Rosa* un *Cilea* celtniecībai [Komisijas 1987. gada 3. marta lēmums C (87) 250/27]. Šī prasība nav celta par šo atbalstu.
- 5 Prasītāja apgalvo, ka attiecīgās Itālijas iestādes, [proti, prasītāja 1981. gada 24. jūlijā, Itālijas Transporta ministrija 1982. gada 7. augustā un *Campanie* reģions (Itālija) 1983. gada 2. februārī] savos lēmumos par 1. līnijas celtniecības projekta apstiprināšanu “ir ieteikušas [veikt] pētījumu par alternatīvu risinājumu stacijai *Museo*, (kas ietilpst [atbalsta Nr. 850503066] jomā), salīdzinot ar sākotnējo [*Metropolitana di Napoli*] iesniegto projektu”. Bija jāizvairās no tā, ka attiecīgos darbus veiktu virszemē un tie izraisītu nopietnus ceļu satiksmes traucējumus.
- 6 Prasītāja turpina, ka 1991. gada laikā (tā it īpaši atsaucas uz “1991. gada 14. maija pašvaldības lēmumu Nr. 257”) minētās iestādes nolēma ieviest izmaiņas sākotnējā projektā, kas nozīmēja metro stacijas *Museo* izvietojumu pazemē un tās pārcelšanu virzienā uz metro staciju *Dante*. Tā rezultātā pagarinājās posms *Museo-Materdei* (no 638 līdz 1160 metriem), saīsinājās posms *Dante-Museo* (no 450 līdz 405 metriem) un palielinājās darbu izmaksas.
- 7 1999. gada 28. oktobrī maksātāja iestāde, šajā gadījumā — Itālijas Valsts kases ministrijas Attīstības un kohēzijas politikas departaments (turpmāk tekstā — “maksātājs”), iesniedza Komisijai pieteikumu par atbalsta Nr. 850503067 atlikuma izmaksu. Maksātājs norādīja, ka kopējās investīciju izmaksas, kā arī valsts izdevumi projektam Nr. 850503067 ir ITL 225 473 000 000 un ka izmaksājamais atlikums ir ITL 15 696 300 000, kas ir starpība starp 1988. gada 16. februāra lēmumā maksimāli noteikto summu (ITL 78 481 500 000) un atbalstam jau izmaksāto summu (ITL 62 785 200 000).

- 8 Vienlaicīgi maksātājs iesniedza Komisijai arī atbalsta Nr. 850503066 otrās kārtas maksājuma pieteikumu.
- 9 2000. gada 7. aprīlī atbalsts Nr. 850503067 tika pilnībā slēgts (skat. turpmāk 12. punktu).
- 10 2001. gada 26. februārī maksātājs nosūtīja Komisijai dokumentu attiecībā uz atbalstu Nr. 850503066 ar nosaukumu "Izraksts no 2001. gada 11. janvāra pārbaudes ziņojuma". Šajā dokumentā it īpaši ir norādīts:

"8. Apsvērumi par veiktajiem darbiem un ERAF piešķirto finansējumu

Atbalstu [...] Nr. 850503066 [...] piešķīra [ITL] 80 miljardu apmērā 1. metro līnijas celtniecībai Neapolē par šādiem darbiem:

- stacijas *Museo*,

- stacijas *Dante* [un]

- līnijas *Museo-Dante* tuneļa [celtniecību].

Uz Kopienas lēmuma brīdi investīciju apmērs tika novērtēts 227,153 miljardu Itālijas liru [apmērā].

Stacijas *Museo* un tuneļa *Dante-Museo* celtniecība bija paredzēta “zem klajas debess”, kas visā darbu garumā varēja padarīt nelietojamus svarīgus (valsts) koplietošanas ceļus [..].

Uzskatot, ka šāds risinājums nav saderīgs ar pilsētas satiksmes problēmām, Transporta ministrija, *Campanie* reģions un [prasītāja] lūdza pieņemt projekta variantu par stacijas *Museo* un tuneļa *Dante-Museo* celtniecību, kas paredzēja to izbūvi pazemē, tātad — bez satiksmes traucējumiem virszemē darbu laikā, un attiecīgi stacijas *Museo* ierīkošanu pazemē.

Nemot vērā šīs līnijas ceļu maksimālo izliekumu, darbu līmeņa pazeminājuma rezultātā radās nepieciešamība pagarināt tuneļa posmu pirms stacijas *Museo* (posms *Materdei-Museo*, par ko tika piešķirts atbalsts Nr. 850503067 [..]).

Pielikumā esošajā rasējumā [..] ir skaidri attēlotas līnijas izmaiņas un stacijas *Museo* pārcelšana.

Šīs pārcelšanas dēļ saīsinājās posms *Museo-Dante* (pamatojoties uz lēmumu, par ko tika veikta šī atskaite).

Izdevumu aprēķinu pārbaudes laikā par posmu *Materdei-Museo* [atbalsts Nr. 850503067] līnijas pagarinājuma aiz stacijas *Museo* rezultātā radušās izmaksas

(kā arī tas izriet no iepriekš teiktā — stacijas *Museo* līmeņa pazeminājuma dēļ) tika attiecinātas uz šo minēto posmu, veidojot [tā] kopīgās izmaksas ITL 225 795 934 379, salīdzinot ar Kopienas lēmuma laikā paredzētajiem izdevumiem ITL 156 963 000 000 [apmērā], radot papildu izmaksas ITL 68 832 934 379.

Jāatzīmē, ka i) sadalīšana posmos ir gluži finansiāla, jo runa ir par vienotu projektu [un posmi] ir savstarpēji cieši saistīti gan no celtniecības, gan no funkcionālā plāna viedokļa; ii) izdevumu attiecināšana uz posma pagarinājumu aiz *Museo* stacijas ir saistīta ar minētās stacijas līmeņa pazeminājumu un tās fizisku pārcelšanu; iii) šīs pārcelšanas dēļ ir saīsinājies līnijas *Museo-Dante* garums (no 450 līdz 405 metriem); iv) šajos divos posmos uzcelto tuneļu kopējais garums (1160 metri + 405 metri = 1565 metri), kā tas arī izriet no pielikumā esošās shēmas [...], ir lielāks par to, kāds paredzēts sākotnēji apstiprinātajos projektos (638 metri + 450 metri = 1088 metri); v) tas, ka izdevumus attaisnojošie dokumenti, kas iesniegti nosacīti attiecībā uz šo pagarinājumu, tika attiecināti uz posmu *Materdei-Museo*, nevis *Museo-Dante* (kas ietver stacijas *Museo* celtniecības izmaksas), ir kļūda, kas radusies ERAF lēmumu nosaukumu rezultātā; vi) izdevumu attiecībā uz posma *Materdei-Museo* strīdīgo pagarinājumu par posmu *Dante-Museo* pārskatīšanas rezultātā ERAF pieteikumā Nr. 850503067 (jau slēgts) jebkurā veidā ir uzrādītas būtiskas papildu izmaksas; vii) ja šis jaunais rīkojums izrādītos nepieņemams, attaisnojuma dokumenti attiecībā uz strīdīgo ERAF pieteikumu Nr. 850503066 būtu nepietiekami, lai izlietotu pilnīgi visu finansējumu, kā rezultātā daļai kopējo darbu nebūtu finansiāla seguma; viii) atbalsts tā kopumā varētu nodarīt nepamatotus zaudējumus: atbalsta vienas daļas zaudējums (attiecībā uz ERAF pieteikumu Nr. 850503066) apstākļos, kad kopējam projektam ir nepieciešami svarīgāki darbi un kopējie radītie izdevumi ir izrādījušies lielāki par paredzētajiem un apstiprinātajiem.

Ņemot vērā šos faktus, [prasītājas] formulēto pieteikumu par stacijas *Museo* līmeņa pazeminājuma rezultātā radušās izdevumu daļas, kas iepriekš šo darbu ietvaros tika attiecināta uz ERAF lēmumu Nr. 850503067, pārbaudi mēs vērtējam kā loģisku, pieņemamu un pamatotu.”

- 11 Šajā pat dokumentā maksātājs paredzēja divus atbalsta Nr. 850503066 “finansiāla apstiprinājuma” scenārijus atkarībā no tā, vai “izdevumu sadale” ir tikusi atteikta vai apstiprināta. Pirmajā gadījumā (“bez izdevumu sadales”) kopējie izdevumi kontroles dienā bija ITL 187 181 583 042 un atbalsta atlikums bija ITL 1 161 353 547. Otrajā gadījumā (“ar izdevumu sadali”) kopējie izdevumi kontroles dienā un atlikums attiecīgi atbilda summām ITL 230 957 083 117 un ITL 15 236 000 000 apmērā.
- 12 Ar 2001. gada 7. marta vēstuli Komisija atbildēja uz iepriekš minēto 2001. gada 26. februāra vēstuli. Tā norādīja:

“[..]

Atbalsts Nr. 850503066 un atbalsts Nr. 850503067 ir Itālijas iestāžu divu atsevišķu pieteikumu un tādējādi divu atsevišķu Kopienu lēmumu priekšmets [attiecīgi 1989. gada 21. decembra lēmums C (89) 2178 021 un 1988. gada 16. februāra [lēmums] C (88) 0166 038].

Pamatojoties uz mūsu dienestu rīcībā esošo dokumentāciju, nešķiet, ka Itālijas iestādes pienācīgā termiņā ir iesniegušas projektā izdarītās izmaiņas, kas [savukārt] ir radījis izmaiņas attiecīgajās ekonomiskajās jomās.

Komisijas finanšu regulējumā ir noteikts, ka budžeta saistības tieši atbilst veiktajiem maksājumiem, kā arī juridiskām saistībām, kas izriet no īpašiem Komisijas lēmumiem.

Atbalstu Nr. 850503067 slēdza 2000. gada 7. aprīlī, pamatojoties uz Jūsu ministrijas 1999. gada 28. oktobrī iesniegto pēdējā maksājuma pieprasījumu.

Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uzskatām, ka atbalsta Nr. 850503066 galīgā pārbaude ir jāveic, pamatojoties uz tādu 1. scenāriju ("bez izdevumu sadales"), kāds tas izriet no izraksta no Kontroles atskaites 7. lapaspuses, kas ir Jūsu iepriekš minētās vēstules pielikumā.

[..].”

- 13 2001. gada 26. martā maksātājs iesniedza Komisijai atbalsta Nr. 850503066 atlikuma maksājuma pieprasījumu par summu ITL 15 236 000 000, norādot valsts izdevumus par kopējo summu ITL 227 153 000 000 un kopējo investīciju apmēru ITL 230 957 000 000.

- 14 Tajā pašā dienā maksātājs iesniedza Komisijai arī atbalsta Nr. 850503067 atlikuma maksājuma pieprasījumu, kas aizstātu 1999. gada 28. oktobra pieprasījumu. Jaunais pieprasītais atlikums vēl arvien atbilda summai ITL 15 696 300 000 apmērā, bet kopējais investīciju apmērs un pieļaujamie valsts izdevumi bija ne vairāk kā attiecīgi ITL 185 252 000 000 un ITL 156 963 000 000. Prasītāja tiesas sēdes laikā uzvēra, ka ar šo pieprasījumu maksātājs bija domājis apstiprināt izmaiņas nevis attiecībā uz šo atbalsta atlikumu, bet gan attiecībā uz minētā atbalsta pieļaujamo valsts izdevumu apstiprinājumu.
- 15 2001. gada 2. aprīļa sanāksmes laikā Komisija maksātājam apstiprināja savu 2001. gada 7. marta vēstulē pausto nostāju.
- 16 2001. gada 11. maijā Komisija iesniedza maksātājam atbalsta Nr. 850503066 slēgšanas piedāvājumu, kas "balstīts uz pieņemto nostāju [..] tās 2001. gada 7. marta [..] vēstulē, kura apstiprināta [2001. gada 2. aprīļa] sanāksmes laikā". Šis priekšlikums tika pamatots ar valsts izdevumiem kopsummā par ITL 187 181 583 042 un ERAF atbalstu kopsummā par ITL 65 922 645 280 (sākotnēji paredzēto ITL 80 000 000 000 vietā), kas atbilda 35,22 % no pieļaujamo valsts izdevumu summas. Komisija uzaicināja attiecīgās iestādes trīs nedēļu laikā iesniegt tai savus iespējamus apsvērumus.
- 17 Maksātājs un *Campanie* reģions iesniedza apsvērumus Komisijai attiecīgi ar 2001. gada 21. maija un 5. jūnija vēstulēm.
- 18 Ar 2001. gada 12. septembra Itālijas Republikai nosūtīto vēstuli Komisija apstiprināja savu 2001. gada 11. maija vēstulē izteikto priekšlikumu un uzaicināja Itālijas iestādes darīt tai zināmu savu galīgo nostāju divu mēnešu laikā.

- 19 Ar 2001. gada 6. decembra vēstuli prasītāja Komisijai apliecināja, ka “noteikti un pilnīgi nepiekrīt priekšlikumam slēgt [atbalstu Nr. 850503066]”.
- 20 2002. gada 13. marta atskaitē, kas sagatavota pēc Komisijas informācijas pieprasījuma, maksātājs atzina, ka nav sakrituši izdevumi, kas attiecas uz atbalstu Nr. 850503066, un izdevumi, kas attiecas uz atbalstu Nr. 850503067. Tas norādīja, ka summa ITL 40 221 000 000, veidojot starpību starp kopējo projekta Nr. 850503067 investīciju apmēru, kas minēts 1999. gada 28. oktobra vēstulē (ITL 225 473 000 000), un to, kas uzrādīts 2001. gada 26. marta labojumu pieteikumā (ITL 185 252 000 000), atbilda šādām izmaksām: tuneļa *Materdei-Museo* pagarināšanas darbiem, šī pagarinājuma rezultātā [vajadzīgiem] nostiprināšanas darbiem un koncesijas izmaksai, kas pienākas saistībā ar šiem pagarināšanas un nostiprināšanas darbiem.
- 21 Maksātājs savā atskaitē arī atzīmēja, ka 2001. gada 26. marta labojumu pieteikuma pirmsākums meklējams tanī, ka “tuneļa *Materdei-Museo* pagarinājuma izmaksas ir jāpārnes, attiecinot tās [..] uz ERAF atbalstam Nr. 850503066 paredzēto finansējumu tiktāl, ciktāl to ir izraisījusi stacijas *Museo* pazemināšana un pārceļšana”. Tas secināja, ka atbalsta Nr. 850503066 atlikuma maksājuma pieprasījums, kas ietverts 2001. gada 26. marta vēstulē (skat. iepriekš 13. punktu), ir “pilnībā pamatots”.
- 22 Ar 2002. gada 11. jūnija vēstuli, kuras kopija 2002. gada 26. jūnijā nosūtīta prasītājam, Komisija informēja maksātāju par “[savu] galīgo lēmumu [..] slēgt [atbalstu Nr. 850503066] atbilstoši 2001. gada 11. maija vēstulē norādītajam” (turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”). Tā it īpaši norādīja:

“No [2002. gada 13. marta atskaites] izriet, ka izdevumi kopsummā par ITL 39 971 416 958, kas iepriekš apstiprināti [atbalsta Nr. 850503067] ietvaros, vēlreiz ir attiecināti uz [atbalsta Nr. 850503066] galīgo apstiprinājumu. Šie izdevumi attiecas uz tuneļa *Museo-Materdei* pagarinājumu.

Komisija turpina apgalvot, ka šos izdevumus nevar attiecināt uz [atbalstu Nr. 850503066] šādu iemeslu dēļ:

- Komisijas lēmumos par [atbalstu Nr. 850503066 un atbalstu Nr. 850503067] ir noteikta ļoti skaidri saskatāma atšķirība:
 - ar 1989. gada 21. decembra lēmumu [...] tiek piešķirts ERAF atbalsts darbu veikšanai posmā *Dante-Museo*, ietverot stacijas *Dante* un *Museo* [atbalsts Nr. 850503066],
 - ar 1988. gada 16. februāra lēmumu [...] tiek piešķirts ERAF atbalsts darbu veikšanai posmā *Museo-Cilea*, ietverot staciju *Materdei*, bet izslēdzot stacijas *S. Rosa* un *Cilea* [atbalsts Nr. 850503067];
- iepriekš minētie tuneļa *Museo-Materdei* pagarināšanas darbi acīmredzot ir veikti posmā *Museo-Cilea*, tātad tie attiecas uz [atbalstu Nr. 850503067] un uz tiem attiecas 1988. gada 16. februāra lēmums;

- no mūsu rīcībā esošiem faktiem skaidri izriet, ka 1988. gada beigās/1989. gada sākumā notikušo projekta izmaiņu rezultātā [atbalsta Nr. 850503067] izdevumi ir palielinājušies un ka attiecībā uz tuneļa *Materdei-Museo* pagarinājumu pieļautie izdevumi nav ietverti attiecīgā finansējuma izmaksās.”
- 23 2002. gada 3. septembrī prasītāja iesniedza Komisijai atbalsta Nr. 850503066 atlikuma galīgā maksājuma labojumu pieteikumu, pamatojoties uz 32. panta 5. punktu Padomes 1999. gada 21. jūnija regulā (EK) Nr. 1260/1999 par vispārējiem strukturālo fondu noteikumiem (OV L 161, 1. lpp.), un prasīja pieņemt “grāmatojumu labojumu pieteikumu attiecībā uz [atbalstu Nr. 850503067], ko 2001. gada 26. martā iesniedza Itālijas iestādes”. Prasītāja, atbildot uz Pirmās instances tiesas uzdoto jautājumu procesa organizatorisko pasākumu ietvaros, norādīja, ka ar 2002. gada 25. septembra vēstuli Komisijai vajadzēja zināt, ka tā paliek pie apstrīdētajā lēmumā izteiktās nostājas.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 24 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesā iesniegts 2002. gada 4. septembrī, prasītāja cēla šo prasību.
- 25 Komisija nav iesniegusi iebildumu rakstu noteiktajā termiņā. Tomēr, [tā kā] prasītāja atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 122. panta 1. punktam nav iesniegusi pieteikumu par aizmuguriska sprieduma taisīšanu, Komisijai tika noteikts jauns termiņš iebildumu raksta iesniegšanai.

- 26 2002. gada 19. decembrī Komisija iesniedza iebildumu rakstu, kurā tā aprobežojās ar šādu apsvērumu izteikšanu:

“1. Ar 2002. gada 6. septembrī celto un tajā pašā dienā Pirmās instances tiesas reģistrā ierakstīto prasību [prasītāja] iesniedza pieteikumu atcelt [apstrīdēto lēmumu].

2. Prasības pieteikuma ievadā (1.–4. punkts, 3. un 4. lpp.) [prasītāja] izklāsta, ka 2002. gada 3. septembrī tā administratīvā ceļā iesniedza apstrīdētā lēmuma labojumu pieteikumu saskaņā ar attiecīgajā jomā spēkā esošiem noteikumiem un ka tā gaida tā iznākumu. Šajā sakarā prasītāja precizē, ka tā ir cēlusi “šo prasību preventīvi”, lai izvairītos no tā, ka apstrīdēšanai noteiktais termiņš izbeigtos, un lai tā šajā gadījumā paturētu sev iespēju atteikties no [prasības] gadījumā, ja Komisija nolemtu atsākt attiecīgo [atbalsta Nr. 850503066] procedūru, un vienlaicīgi saņemt [..] atlikuma labojumu pieteikumu attiecībā uz [atbalstu Nr. 850503067], ko 2001. gada 26. martā iesniedza maksātājs.

3. Šajā sakarā Komisija atzīst, ka ģenerāldirektorāta “Reģionālā politika” attiecīgie kompetentie dienesti un [prasītāja] ir [savstarpēji] kontaktējušies, lai izpētītu iespējas rast strīda risinājumu ārpus tiesas. Šajos apstākļos ir vēlams, lai drīzumā tiktu apkopoti vajadzīgie nosacījumi, kas [prasītājai] šajā gadījumā ļautu pamatoti atteikties [no prasības] un Pirmās instances tiesai — neņemot par strīda priekšmetu — izslēgt šo lietu no reģistra.

4. Vienlaicīgi, ar [prasītājas] piekrišanu, Pirmās instances tiesai ir jāiesaka apturēt tiesvedību lietā Pirmās instances tiesas Reglamenta 77. panta c) apakšpunkta izpratnē.”

27 Ar 2003. gada 10. marta rīkojumu Pirmās instances tiesas piektās palātas priekšsēdētājs, piemērojot Reglamenta 77. panta c) apakšpunktu, nolēma apturēt tiesvedību līdz 2003. gada 15. maijam.

28 Ar 2003. gada 9. maija vēstuli prasītāja norādīja, ka tā atsakās no replikas iesniegšanas.

29 Pirmās instances tiesas Reglamenta 64. pantā paredzētā procesa organizatorisko pasākumu ietvaros Pirmās instances tiesa ar 2003. gada 26. septembra, 2003. gada 8. decembra un 2004. gada 6. aprīļa vēstulēm uzaicināja prasītāju iesniegt noteiktus dokumentus un atbildēt uz jautājumiem. Prasītāja atbildēja uz šiem pieprasījumiem noteiktajā termiņā.

30 Rakstveida process tika slēgts 2003. gada 23. decembrī.

31 Tika uzklausi lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un viņu atbildes uz Pirmās instances tiesas uzdotajiem jautājumiem 2004. gada 6. jūlija tiesas sēdes laikā.

32 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

33 Komisija izvirza šādus prasījumus:

“Komisija prasa:

- lai drīzumā tiktu izpildīti priekšnosacījumi, kas ļautu [prasītājam] pamatoti atteikties no [prasības];
- lai Pirmās instances tiesai nevajadzētu lemt par strīda priekšmetu un lai tā varētu svītrot lietu no reģistra;
- lai tostarp Pirmās instances tiesa šajā gadījumā varētu apturēt tiesvedību;

— lai Pirmās instances tiesa lemtu par tiesāšanās izdevumiem saskaņā ar tās Reglamentu.”

Juridiskais pamatojums

Ievada apsvērumi

- 34 Jāmin daži ievada apsvērumi par atbalsta Nr. 850503066 un Nr. 850503067 priekšmetiem un 1988. gada 16. februāra un 1989. gada 21. decembra lēmumiem.
- 35 Prasītāja lielā savas prasības daļā balstās uz apgalvojumu, saskaņā ar kuru konkrētajā gadījumā piešķirti ERAF atbalsti piemīt “kopīgs raksturs”. Tā apgalvo, ka “linija [*Dante-Vanvitelli*] kopumā no tehniskā, ekonomiskā un funkcionālā plāna viedokļa ir jāuzskata par vienotu projektu” un ka šīs līnijas sadalījums trijos posmos, proti — posmos *Dante-Museo*, *Museo-Cilea* un *Cilea-Vanvitelli*, ir balstīts “tikai uz finansiāliem apsvērumiem, kas saistīti ar darbu virzību un tādējādi ar struktūrfondu izmaksas noteikumiem”.
- 36 Šos apgalvojumus nevar pieņemt. No lietas materiāliem skaidri izriet, ka katrs no trīs posmiem, pat tad, ja tie ir iekļauti plašākā investīciju projektā (proti, [paredzot] 1. līnijas celtniecību pat aiz posma *Dante-Vanvitelli*), sastāv no atsevišķām darbībām un ka uz katru no šīm darbībām attiecas īpašais finanšu atbalsts saskaņā ar ERAF.

Šos finanšu atbalstus piešķīra ar trim atsevišķiem Komisijas lēmumiem, kas pieņemti dažādos datumos un kas it īpaši paredzēja dažādu finansējuma līmeni — lēmumiem, kas paši par sevi ir turpinājums trīs dažādiem Itālijas iestāžu pieprasījumiem.

- 37 Turklāt, it īpaši runājot par atbalstu Nr. 850503066, par to Itālijas iestāžu 1989. gada 21. decembra pieprasījuma Nr. 85/IT/03/064/CA rezultātā tika pieņemts 1985. gada 18. novembra lēmums. Projekts, par kuru šo atbalstu piešķīra, bija par staciju *Dante* un *Museo*, kā arī posma, kas savieno šīs stacijas, celtniecību. Šī projekta īstenošana sākotnēji tika noteikta, vienojoties par laika periodu no 1989. gada 1. novembra līdz 1994. gada 30. jūnijam. Finansējuma līmenis atbilda 35,22 % no šiem darbiem paredzētās valsts izdevumu summas.
- 38 Attiecībā uz atbalstu Nr. 850503067 par to Itālijas iestāžu 1985. gada 18. novembra pieprasījuma Nr. 85/IT/03/065/CA rezultātā tika pieņemts 1988. gada 16. februāra lēmums. Projekts, par kuru šo atbalstu piešķīra, bija par stacijas *Materdei* un posma *Museo-Cilea* celtniecību. Šī projekta īstenošana sākotnēji tika noteikta, vienojoties par laika periodu no 1987. gada decembra līdz 1990. gada decembrim. Finansējuma līmenis atbilda 50 % no šiem darbiem paredzētās valsts izdevumu summas.
- 39 Prasītāja savas prasības pamatojumam izvirza trīs pamatus. Pirmais ir par tiesiskās palāvības aizsardzības principa, otrais — par materiālās vienlīdzības principa un trešais — par pienākuma sniegt pamatojumu pārkāpumu.
- 40 Vispirms ir jāpārbauda pamats, kas izvirzīts par “materiālās vienlīdzības principa” pārkāpumu.

Par otro pamatu par "materiālās vienlīdzības principa" pārkāpumu

- 41 Vispirms prasītāja atkārtu, ka posmu *Dante-Museo* un *Museo-Materdei* celtniecība ietilpa kopējā projekta ietvaros "nedalāmi no tehniskiem, funkcionāliem un ekonomiskiem plāniem".
- 42 Papildus minētajam tā sniedz šādus skaidrojumus:
- sākotnēji maksātājs aprobežojās ar kopējo izdevumu sadalīšanu, "pamatojoties uz darbu norises vietu, neņemot vērā realizēto variantu", kas radīja "atbilstoši šai loģikai uz posmu *Museo-Materdei* attiecināto investīciju" nozīmīgu pieaugumu un tā rezultātā "nopietnu un nepamatotu [atbalsta Nr. 850503067] līdzfinansējuma procentuālās [daļas] samazināšanos";
 - ņemot vērā, ka "kopējā kredīta" izmaiņu sadalījuma dēļ starp diviem attiecīgiem atbalstiem, piešķirot atbalstam Nr. 850503067 vienu daļu no piešķirtā kredīta atbalsta Nr. 850503066 ietvaros, Komisijai vajadzēja pieņemt jaunu lēmumu, maksātājs izvēlējās prasīt atbalsta Nr. 850503067 detalizēta aprēķina labojumus, lai izņemtu posma pagarināšanas rezultātā radušos izdevumus un attiecinātu tos uz atbalstu Nr. 850503066;
 - rezultātā maksātājs uzskatīja, ka "minētos izdevumus, pamatojoties uz funkcionālu kritēriju, var attiecināt arī uz kritēriju, kas saistīts ar [atbalsta

Nr. 850503066] darbu [norises] vietu, jo tie ir veikti [...] stacijas *Museo* projekta izmaiņu ietvaros, kas ietilpa [atbalsta Nr. 850503066] jomā”;

- tādējādi maksātājs savā atbalsta Nr. 850503066 atlikuma maksājuma pieprasījumā atsaucās uz kopējiem izdevumiem kopsummā par ITL 230 957 000 000 un vienlaicīgi pieprasīja atbalsta Nr. 850503067 detalizēta aprēķina labojumus;

 - lai gan deklarēto izdevumu pieauguma rezultātā atbalsta Nr. 850503067 ietvaros šī atbalsta summa nav palielinājusies, tomēr, saīsinoties posmam *Dante-Museo*, ir samazinājusies atbalsta Nr. 850503066 summa.
- 43 Ņemot vērā šos dažādos faktus, prasītāja uzskata, ka Komisija ir izrādījusi pārmērīgu un nepamatotu formālismu, noraidot iepriekš minēto labojumu pieteikumu un samazinot atbalsta Nr. 850503066 izdevumus, “pamatojoties uz pieļaujamo izdevumu nepietiekamību (lai gan tie jau nepamatoti bija attiecināti uz [atbalstu Nr. 850503067]), neskatoties uz to, ka kopējie izdevumi ir izrādījušies lielāki par tiem, kādi bija paredzēti, un ka tika atzīts, ka darbi tika veikti saskaņā ar projektu”. Šādi izturoties, Komisija ir acīmredzami pārkāpusi “materiālās vienlīdzības” principu.
- 44 Prasītāja piebilst, ka, ja Komisija patiešām uzskatīja par nepieņemamu maksātāja labojumu pieteikumā piemēroto “izdevumu attiecināšanas funkcionālo kritēriju”, tai vajadzēja pienācīgā termiņā to darīt zināmu Itālijas iestādēm un norādīt tām pareizu procedūru, pēc kuras vadīties. Tā uzskata, ka Komisija varēja atrast pilnībā formālu šīs problēmas risinājumu un arī izvairīties no zaudējumu radišanas [prasītājai].

- 45 Pirmās instances tiesa uzskata, ka pretēji tam, kā to apgalvo prasītāja, apstrīdētais lēmums ir pilnībā pamatots un nekādā veidā neliecina par pārmērīgu formālismu.
- 46 Šis lēmums galvenokārt ir pamatots ar nepieciešamību nodrošināt pareizu Kopienas finanšu atbalstu sistēmas darbību un Kopienas fondu korektu pārvaldi. Tas atbilst principam, saskaņā ar kuru katra atbalsta juridiskais un finanšu ietvars tiek stingri noteikts ar Kopienas lēmumu par minētā atbalsta piešķiršanu.
- 47 Kā arī Komisija to pamatoti atzīmēja apstrīdētajā lēmumā, 1988. gada 16. februāra un 1989. gada 21. decembra lēmumos ir noteikta "ļoti precīzi saskatāma atšķirība". Tādējādi no lietas materiāliem izriet, ka darbi attiecībā uz projektu Nr. 850503067, uz kuriem attiecas 1988. gada 16. februāra lēmums par posma *Museo-Cilea* celtniecību, ietver staciju *Materdei*, bet izslēdz stacijas *Salvator Rosa* un *Cilea*, un ka tie darbi, kas attiecas uz projektu Nr. 850503066, uz kuriem attiecas 1989. gada 21. decembra lēmums attiecībā uz posma *Dante-Museo* celtniecību, ietver šīs divas minētās stacijas.
- 48 Tāpat no lietas materiāliem izriet (skat. it īpaši dokumentu ar nosaukumu "Izraksts no 2001. gada 11. janvāra pārbaudes ziņojuma", kas minēts iepriekš 10. punktā, un maksātāja 2002. gada 13. marta atskaiti, kas minēta iepriekš 20. punktā), ka attiecībā uz līnijas *Museo-Materdei* pagarinājumu šajā lietā strīdīgie izdevumi atbilst tikai darbiem, kurus veica aiz stacijas *Museo*.
- 49 Tātad nav strīda par to, ka šie izdevumi un darbi ietilpst projekta Nr. 850503067, nevis projekta Nr. 850503066 jomā. To, starp citu, sākmā arī paredzēja maksātājs savā 1999. gada 28. oktobra atbalsta Nr. 850503067 atlikuma maksājuma

pieprasījumā kopsummā par ITL 225 473 000 000, kas ietver kopējās investīcijas un pieļaujamos valsts izdevumus, kuri veido attiecīgo izdevumu kopējo summu.

- 50 Ņemot vērā, ka ar 1988. gada 16. februāra lēmumu tika piešķirts atbalsts par maksimālo summu ITL 78 481 500 000, Komisija aprobežojās tikai ar šīs summas izmaksu, neskatoties uz to, ka kopējie valsts izdevumi projektam Nr. 850503067 bija lielāki par sākotnēji paredzētajiem.
- 51 Turklāt tādēļ, ka šīs lietas attiecīgos izdevumus nevarēja attiecināt uz projektu Nr. 850503066, kas jau bija attiecināti uz projektu Nr. 850503067, kurš slēgts kopš 2000. gada aprīļa, Komisija nevarēja pieņemt scenāriju “ar izdevumu sadali”, ko 2001. gada 26. februārī iesniedza maksātājs. Tātad tā ir pamatoti uzskatījusi, ka atbalsta Nr. 850503066 summa ir ITL 65 922 645 280, kas ir 35,22 % no kopējiem pieļaujamiem valsts izdevumiem (ITL 187 181 583 042).
- 52 Citiem vārdiem sakot, Pirmās instances tiesa uzskata, ka šajā gadījumā maksātāja mēģinājums panākt kopējo 1989. gada 21. decembra lēmumā paredzēto maksimālās summas ITL 80 000 000 000 [apmērā] izmaksāšanu, ko pamato vienkārši projekta Nr. 850503067 izdevumu detalizēta aprēķina labojumu pieteikuma iesniegšana, nebija likumīgs.
- 53 Tādējādi, no vienas puses, šo pieteikumu iesniedza, lai gan jau apmēram vienu gadu atbalsts Nr. 850503067 bija pilnībā slēgts un attiecīgie valsts izdevumi bija attiecināti uz projektu Nr. 850503067.

- 54 No otras puses, jebkurā gadījumā vienkārši detalizēts aprēķina labojumu pieteikums, pat ja tas ir iesniegts pienācīgā termiņā pirms atbalsta Nr. 850503067 slēgšanas, nebūtu ļāvis panākt prasītājas iepriekš cerēto rezultātu. Faktiski, kā to Komisija vairākkārt norādīja tiesas sēdes laikā, kompetentām Itālijas iestādēm vēlākais līdz brīdim, kad tās apstiprināja posmam *Dante-Vanvitelli* veiktās izmaiņas, vajadzēja iesniegt Komisijai formālu izmaiņu veikšanas pieteikumu 1988. gada 16. februāra un 1989. gada 21. decembra lēmumos, ietverot jaunu kopējo investīciju izmaksu tāmi un pieļaujamus valsts izdevumus katram no strīdīgajiem projektiem. Līdzīgs pieteikums varēja novest pie jaunas darbu nosaukuma maiņas attiecībā uz katru no diviem projektiem vai pat pie divu finanšu atbalstu summu pārskatīšanas.
- 55 Tomēr ir jāatzīst, ka šajā gadījumā šāds formāls pieteikums nekad nav ticis iesniegts. *Metropolitana di Napoli* 1988. gada 8. novembra vēstule Komisijai, ko prasītāja iesniedza, atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumu, šajā ziņā nevar būt pietiekama, runājot par vienkāršu 1. līniju veidojošu darbu virzības apskatu vairākos posmos. Vēl jo vairāk, runājot par posmu *Museo-Materdei*, šī sabiedrība būtībā izvairījās pieminēt, ka prasītājas nolūks bija panākt "varianta projekta" apstiprināšanu.
- 56 Turklāt prasītāja nav sniegusi ne mazāko pārliecinošo pierādījumu savu pārmetumu pamatojumam, saskaņā ar kuriem Komisiju "vajadzēja pastāvīgi informēt par izmaiņām oriģinālajā projektā, kas veiktas ar [attiecīgo] variantu". [Spriežot] pēc faktiem, kurus tā darīja zināmus Pirmās instances tiesai, atbildot uz rakstveida pieprasījumu sniegt precizējumus šajā jautājumā, varēja noteikt tikai to, ka Itālijas iestāžu ERAF atbalstu piešķiršanas pieprasījumu iesniegšanas brīdī Komisija tika informēta par to, ka dažus gadus agrāk tika izpētīta iespēja neveikt stacijas *Museo* celtniecības darbus virszemē. Runājot par "pašvaldības lēmumu", uz kuru prasītāja

atsaucas sava pirmā pamata ietvaros (skat. turpmāk 61. punktu) un kas, acīmredzot, ir pašvaldības 1991. gada 14. maija lēmums Nr. 257 (skat. iepriekš 6. punktu), ir pietiekami atzīt, ka, lai gan tas nav minēts lietas materiālos, nekas neliedz ticēt tam, ka tas kādā brīdī tika nodots Komisijai.

- 57 Visbeidzot, Pirmās instances tiesa uzskata, ka prasītājam nav nopietna pamata izvirzīt iebildumu, saskaņā ar kuru Komisija pienācīgā termiņā nav informējusi Itālijas valsts iestādes par to, ka to ieteiktais izdevumu attiecināšanas kritērijs nav likumīgs, un nav norādījusi tām pareizu procedūru, pēc kuras vadīties. Tādējādi no lietas materiāliem izriet, ka tikai 2001. gada 26. februārī (skat. iepriekš 10. punktu) maksātājs pirmo reizi iesniedza Komisijai šos divus izdevumu attiecināšanas scenārijus. Tomēr jau tā paša gada 2. aprīlī Komisijai bija sanāksme ar maksātāju, kuras laikā tā maksātājam atgādināja iesmeslus, kuru dēļ uzskatīja, ka scenārijs “ar izdevumu sadali” ir jānoraida. Turklāt 2001. gada 11. maijā Komisija iesniedza maksātājam priekšlikumu slēgt atbalstu Nr. 850503066, to skaidri norādot savā 2001. gada 7. marta vēstulē un 2001. gada 2. aprīļa sanāksmē (skat. iepriekš 16. punktu).
- 58 No iepriekš minēto apsvērumu kopuma izriet, ka pamatu attiecībā uz “materiālās vienlīdzības principa” pārkāpumu nevar pieņemt.

Par pirmo pamatu par tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpumu

- 59 Prasītāja apgalvo, ka Komisija, samazinot atbalsta Nr. 850503066 summu salīdzinājumā ar to, kāda bija paredzēta 1989. gada 21. decembra lēmumā, un noraidot labojumu pieteikumu attiecībā uz atbalstu Nr. 850503067, ir pārkāpis tiesiskās palāvības aizsardzības princips.

60 Tā apgalvo, ka Komisija ar savu iepriekšējo rīcību kopumā ir radījusi pamatotas cerības par to, ka prasītājam tiks pilnībā izmaksāts atbalsts Nr. 850503066.

61 Šī apgalvojuma pamatojumam prasītāja min šādus faktus:

— “pašvaldības lēmums par stacijas *Museo* un tuneļa posmā *Museo-Materdei* celtniecības izmaiņām” tika darīts zināms Komisijai;

— tāpat [Komisija] bija informēta par tehnisku nepieciešamību pārcelt staciju *Museo* virzienā uz staciju *Dante*, kā rezultātā, no vienas puses, saīsinājās posms *Dante-Museo* un pagarinājās posms *Museo-Materdei*, un, no otras puses, pieauga esošā tuneļa un kopējā posma garums;

— Komisija nekad nav iebildusi pret šādām projekta izmaiņām, nedz arī apšaubījusi to iespējamību no tehniskā plāna un “ekonomiskā pamatojuma viedokļa”;

— Komisija nekad nav norādījusi, ka minēto izmaiņu veikšana “finansīālos nolūkos izraisītu projekta sadalīšanu divos finansējumos un kopējā atbalsta samazinājumu, neskatoties uz investīciju [apmēra] pieaugumu”;

- darbi ir pilnībā pabeigti saskaņā ar noteikumiem un paredzētajos termiņos;

 - posma *Dante-Vanvitelli* celtniecības kopējie izdevumi nav mazāki, bet gan, [tieši] pretēji — lielāki par sākotnēji paredzētajiem;

 - prasītāja nekad nav mēģinājusi panākt, lai Komisija piedalītos papildu izdevumos, kas saistīti ar izmaiņām projektā, bet gan tikai to, lai tai izmaksā sākotnēji paredzēto atbalsta summu.
- 62 Šajā sakarā Pirmās instances tiesa atgādina, ka atbilstoši iedibinātajai judikatūrai tiesības atsaukties uz tiesiskās palāvības aizsardzību ir jebkuram uzņēmējam, kuram kāda iestāde ir radījusi pamatotas cerības (Pirmās instances tiesas 1997. gada 14. jūlija spriedums lietā T-81/95 *Interhotel/Komisija, Recueil*, II-1265. lpp., 45. punkts, un 1999. gada 29. septembra spriedums lietā T-126/97 *Sonasa/Komisija, Recueil*, II-2793. lpp., 33. punkts).
- 63 Šajā gadījumā prasītājas izvirzītie fakti nav tādi, kas varētu viest pamatotas cerības attiecībā uz to, ka tā varētu pilnībā iegūt 1989. gada 21. decembra lēmumā paredzēto summu.
- 64 Tādējādi, kā jau tas tika atzīts iepriekš 56. punktā, nekādā ziņā nav noteikts, ka “pašvaldības lēmums par izmaiņām stacijas *Museo* un tunēļa posmā *Museo-Materdei* celtniecības projektā” Komisijai ir darīts zināms. Vispārīgi runājot, nav

pierādīts, ka kompetentās Itālijas iestādes ir informējušas Komisiju pienācīgā termiņā, paskaidrojot, ka Komisijai ir tiesības sagaidīt no atbalsta ieguvējiem, ka tai tiks iesniegtas attiecīgajos projektos veiktās izmaiņas. Pastāvot šādiem apstākļiem, to, ka Komisijai nav iebildumu pret šādām izmaiņām, nevar izprast kā to, ka tas nozīmē, ka tā piekrīt, ka noteikti valsts izdevumi, kas, acīmredzot, attiecināmi uz projektu Nr. 850503067, tomēr jāattiecina uz projektu Nr. 850503066.

- 65 Jo mazāk Komisijas attieksmi varēja interpretēt tādā veidā, ka maksātājs pats savā 1999. gada 28. oktobra atbalsta Nr. 850503067 atlikuma maksājuma pieprasījumā tika piešķīris minētos valsts izdevumus projektam Nr. 850503067, gaidot līdz 2001. gada 26. februārim, lai darītu zināmu savu apgalvojumu, saskaņā ar kuru tie faktiski ir attiecināmi uz projektu Nr. 850503066.
- 66 Katrā ziņā, kā tas jau ir atzīts iepriekš 54. punktā, prasītājas cerēto rezultātu nekādi nevarētu sasniegt 1988. gada 16. februāra un 1989. gada 21. decembra lēmumu izmaiņu formāla pieteikuma rezultātā, kāds šajā gadījumā nekad netika iesniegts.
- 67 No tā izriet, ka pamats attiecībā uz tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpumu nav pamatots.

Par trešo pamatu par pamatojuma nesniegšanu

- 68 Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums nav spēkā sakarā ar to, ka nav ticis sniegts pamatojums.

- 69 Vispirms tā apgalvo, ka šajā lēmumā Komisija nav skaidri un nepārprotami izklāstījusi noraidījuma iemeslus atbalsta Nr. 850503067 detalizēta aprēķina labojumu pieteikumam, nedz arī norādījusi iemeslus, kuru dēļ tā uzskatīja, ka projekta izmaiņu radītais izdevumu pieaugums drīzāk ir jāattiecina uz šo atbalstu, nevis uz atbalstu Nr. 850503066.
- 70 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka no apstrīdētā lēmuma skaidri nav redzami iemesli, kas pamato atbalsta Nr. 850503066 samazinājumu, salīdzinot ar sākotnēji piešķirto summu. Šī iebilduma pamatojumam tā atsaucas uz Tiesas 1992. gada 4. jūnija spriedumu lietā C-189/90 *Cipeke/Komisija*, *Recueil*, I-3573. lpp., 16.–18. punkts, un Pirmās instances tiesas 1994. gada 6. decembra spriedumu lietā T-450/93 *Lisrestal u.c./Komisija*, *Recueil*, II-1177. lpp.
- 71 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka atbilstoši iedibinātajai judikatūrai individuāla lēmuma pamatojumam ir skaidri un neapšaubāmi jāatklāj iestādes, kura pieņēmusi konkrēto tiesību aktu, argumentācija tādā veidā, kas ļauj visām ieinteresētajām personām noskaidrot pieņemtā pasākuma pamatojumu un Tiesai veikt tā kontroli. Adekvāta pamatojuma esamība ir jāvērtē no konkrētā gadījuma apstākļu kopuma. Netiek prasīts, lai pamatojumā būtu precizēti visi atbilstošie tiesiskie un faktiskie apstākļi tiktāl, ciktāl jautājums par to, vai tas atbilst EKL 253. panta prasībām, ir jāvērtē ne tikai no strīdīgā tiesību akta redakcijas, bet arī no situācijas, kas novedusi pie šī tiesību akta pieņemšanas (skat. Tiesas 1998. gada 2. aprīļa spriedumu lietā C-367/95 P *Komisija/Sytraval un Brink' s France*, *Recueil*, I-1719. lpp., 63. punkts, un minēto judikatūru).
- 72 No apstrīdētā lēmuma nepārprotami izriet, ka Komisija uzskatīja, ka 1989. gada 21. decembra lēmumā bija paredzēta darbu veikšana posmā *Dante-Museo*, turpretim 1988. gada 16. februāra lēmumā bija paredzēta darbu veikšana posmā *Museo-Cilea* un ka strīdīgie izdevumi šajā lietā ir jāattiecina tikai uz atbalstu Nr. 850503067, pamatojoties uz to, ka tie attiecas uz šajā posmā veiktajiem darbiem. Tāpat no

apstrīdētā lēmuma skaidri izriet, ka Komisija šajos apstākļos ir uzskatījusi, ka šie izdevumi ir jāatņem no atbalsta Nr. 850503066 apstiprinātiem izdevumiem, kā rezultātā bija jāsamazina sākotnēji šim atbalstam apstiprinātā summa.

- 73 Turklāt ir jāatzīmē, ka Komisija savā 2001. gada 7. marta vēstulē (skat. iepriekš 12. punktu) jau skaidri norādīja savu lēmumu par atbalsta Nr. 850503066 un atbalsta Nr. 850503067 [piešķiršanu] atšķirīgo raksturu, kā arī to, ka Itālijas iestādes pienācīgā laikā nav informējušas par izmaiņām, kas ir veiktas linijas *Dante-Vanvitelli* celtniecības projektā.
- 74 No tā izriet, ka pamats attiecībā uz pamatojuma nesniegšanu nav pieņemams.
- 75 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 76 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Šajā lietā Komisija lūdza Pirmās instances tiesu lemt par tiesāšanās izdevumiem "saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamentu". Šo prasījumu nevar uzskatīt par prasību piespriet prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus (šajā sakarā skat. Tiesas 1992. gada 31. marta spriedumu lietā C-255/90 P *Burban*/Parlaments, *Recueil*, I-2253. lpp., 26. punkts). Tātad katram lietas dalībniekam ir jāsedz savi tiesāšanās izdevumi pašam.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA
(piektā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.**

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā, 2005. gada 31. maijā.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētāja

P. Lindh